

[Rimstad.]

ting nu selv formår at løse de selvskabte økonomiske problemer, således at landets konkurrencemuligheder i forhold til udlandet ikke forringes yderligere. At arbejde sig ud af de vanskeligheder, som regeringen gennem sin ubetænksomme overekspansion af den økonomiske politik har bragt os i, kan blive tilstrækkelig vanskeligt.

Erhard Jakobsen: Når man har haft lejlighed til i en snes år at diskutere de problemer, det her drejer sig om, med repræsentanter for venstre og de konservative, og når man i al den tid hver gang har hørt præcis de samme argumenter om opsparing og inflation, kan man nok have sine tvivl om, hvorvidt en nedsættelse af et udvalg kan ændre denne argumentation væsentligt. Men man har lov at håbe, og håbet støttes i hvert fald af de, skal vi sige verbale store håndsving, det ærede medlem hr. Henry Christensen havde om mod og vilje og om at tage tyren ved hornene o. s. v. Det kan tyde på, at man ikke blot vil drøfte, men at der skal ske noget, at der skal foretages noget, at man vil nå frem til at foreslå visse ting.

Jeg har mine tvivl med hensyn til, om det er rigtigt, at der er en så katastrofal virkning for opsparingen i dette, at priserne stiger. Det er vistnok i høj grad tvivl underkastet. Jeg tror, man får vanskeligt ved at dokumentere det, men det er i og for sig ligegyldigt i denne forbindelse. Vigtigt er det at fastslå, at kan man øge opsparingen, vil det i hvert fald have en gavnlig indflydelse på prisudviklingen — derom kan ingen tvivl være — og det er det væsentlige.

I denne forbindelse vil jeg gerne føre udvalgets tanker — uvidende om, hvorvidt jeg selv kommer med i det eller ej — hen på det, som er nævnt så tit, men som man egentlig aldrig har taget rigtig fat på, nemlig pristalsregulerede obligationer. Det, der ligger bag denne tanke, er jo, om man kan lokke et helt nyt udlånerpublikum frem, nemlig et publikum af udlånere, som i dag ikke er så glade for at låne deres penge ud, fordi de er bange for, at det, de får tilbage, er for lidt værd. Jeg tror, at en stor del af de køb, der finder sted af sommerhusgrunde og byggegrunde rundt omkring i Nordsjælland — det er jo dér, vi alle kan se

det — foretages af folk, der er bange for, at de ikke på anden måde kan sikre sig, at deres ledige penge bevarer den værdi, de har i øjeblikket.

Vi var for halvandet års tid siden nogle stykker herinde, der diskuterede, hvilken rente folk mon egentlig ville låne deres penge ud til, og hvad de ville nøjes med, hvis de kunne være sikre på at få deres penge tilbage den dag, de efter aftalen skulle betales, med samme købekraft, som da de lånte dem ud. Vi nåede dengang til 4-4½ pct., og jeg vil tro, at man i dag ikke behøver at gå over 5 pct. for at få folk til at låne penge ud, når de blot er sikret, at de på tilbagebetalingstidspunktet får den fulde købekraft, og det vil altså sige, at der vil være tale om pristalsregulerede obligationer.

Jeg ved, det har været drøftet mange gange før; jeg ved, det har været undersøgt før, men jeg skal lige pege på et ganske bestemt område, hvor jeg synes der er gode muligheder for at bringe pristalsregulerede obligationer i anvendelse, nemlig i forbindelse med et boligbyggeri. Jeg siger det, fordi vi har et forsøg i gang dér, hvor jeg virker til daglig, idet vi prøver at kombinere boligbyggeri og udlejning af lejligheder med pristalsregulerede obligationer. For at gøre obligationerne fuldstændig sikre er det kommunen, der skal udstede dem, og der kan ikke være tvivl om sikkerheden, når man kender den kommune, det er klart.

Med kommuneobligationer skulle sikkerhedsmomentet være helt i orden. Kommunens sikkerhed ligger deri, at de lejligheder, som man nu kan opføre og udleje til en væsentlig lavere pris, fordi man kan finansiere med en rente på 4½-5 pct., vil man kunne lade stige med pristallets udsving uden derved at sætte lejererne i vanskeligheder, idet man formentlig altid kan gå ud fra, at indtægten stiger noget stærkere end priserne. Derfor vil lejerne aldrig have vanskeligt ved at betale, derfor kommer kapitalen aldrig i nød, og det vil sige, at også kommunens sikkerhed er hjemme.

Jeg beder om, at udvalget vil prøve på midt i alle de øvrige undersøgelser også lige at ofre lidt tid på den side af sagen, som kun er én af mange sider. Jeg tror, det er et sted, man kan hage sig fast, og hvor man måske kan udrette noget.